

Kanske att pridefestivaler är extra viktiga i mindre städer?

Den frågan ställer sig Evelina Ivarsson, i tider då pridefestivaler tvingas ställa in.

Uppvuxen i Uddevalla som jag är skulle en pridefestival i staden ha betytt mycket för mig under mina tonår. Kanske skulle jag inte erkänt det då. Vem vet, kanske skulle jag inte ens ha gått? Men vetskapen om att den fanns där skulle ha stärkt mig.

Vid den här tiden förra året arrangerades Pride i Uddevalla för sjunde gången. Men i sommar blir det ingen festival. Precis som i åtskilliga andra städer världen över så har evenemanget behövt ställas in på grund av den rådande pandemin. Men diskriminering, hat och hot mot hbtq-personer slutar inte bara för att resten av samhället stannar upp.

Priderörelsen har sina rötter i ett upplopp i New York 1969. Hbtq-personer på baren Stonewall Inn tröttnade på polisens upprepade trakasserier och kravaller utbröt. Sedan dess har proteströrelsen spridit sig över världen och på många sätt ändrat karaktär. Den första svenska pridedemonstrationen hölls i Örebro 1971 och i nuläget arrangeras pridefestivaler över hela Sverige.

"We´re here, we´re queer, we´re everywhere" är ett av många slagord på pridetågen. Det stämmer naturligtvis, men tyvärr är synligheten ofta begränsad. Därför är Pride en värdefull möjlighet att få synas tillsammans, att stärka av varandra gemensamt höja rösten. För varandra men också för de queera syskon som av olika skäl inte kan leva öppet, av rädsla för att drabbas av hot, våld och diskriminering.

Nog är Pride i stora städer fantastiskt. Massan med människor, musiken från alla håll, de tusentals regnbågsflaggorna. Men kanske är Pride i små städer ännu viktigare. Där mötesplatserna är färre och chansen att hitta likasinnade mindre.

Så kom då Pride till Uddevalla år 2014. De första två åren under namnet "Uddevalla goes rainbow" och sedan 2016 med nya arrangörer under namnet "Uddevalla Pride". Med sin slogan "Make equality reality" har de samlat hundratals människor i sina

parader. Jag hade redan flyttat men gladdes extra åt nyheten när den kom, blev stolt över engagemanget i min hemstad.

Naturligtvis är det inte bara pridefestivaler som har ställts in i år. Vad som händer i vårt samhälle nu har vi aldrig sett motstycke till i moderna tider. När allt sätts i gungning gäller det att greppa tag i relingen, och hålla fast kurs. Det finns strömningar som växer sig allt starkare, och som inte vill något hellre än att ta våra hårt förvärvade rättigheter ifrån oss. Det senaste exemplet syns i Polen, där hbtqi-personer förföljs i allt större utsträckning. Vi måste försvara det som tidigare generationer har kämpat sig till, vi kan aldrig ta något för givet. Och till dig därute, som går miste om Din pridefestival i år. Fortsätt vara precis så där fantastisk som du är. Vi finns fortfarande här för varandra och snart firar vi Pride igen med förnyad kraft!

Evelina Ivarsson

Bohusläningen

14 augusti 2020